VI

Ὀφείλομεν δὲ ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων
nostrum infirmitates portare et non nobis placere
βαστάζειν καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκον ἕκαστος τῶν
proximo suo placere in bonum ad aedificationem
πλησίον εἰς ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομήν
Et enim Xps non sibi placuit
καὶ γὰρ Χς οὐχ ἑαυτῷ ἤρεσεν. ἀλλὰ καθὼς γέγραπται
improperia improperantium tibi ceciderunt super
οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σοι ἐπέπεσαν ἐπ'
me ad portam usque Jerusalem
ἐμέ. ὅσα γὰρ προεγράφη εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν
scripta sunt ut per patientiam
ἐγράφη ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς
consolationem
καὶ τῆς παρακλήσεως
habeamus Nos autem debemus
τῶν γραφῶν τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν. Ὀφείλομεν δὲ ἡμεῖς
infirmitates
τὰ ἀσθενήματα
in alterutrum sentire unanimes in uno
ἐν ἀλλήλοις κατὰ Χν φρονεῖν ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἑνὶ στόματι
honorificetur deus et patrem nostrum Jhesum Xpm
δοξάζητε τὸν θν καὶ πατέρα τοῦ κυ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
quod suscepit
προσελάβετο
nos in gloriam dei. Dico enim
ἡμᾶς εἰς δόξαν τοῦ θυ. Λέγω γὰρ
circumcisionis
περιτομῆς
Jhm Xpm
Ἰησοῦν Χριστὸν γεγενῆσθαι ὑπὲρ ἀληθείας
confirmandas
θεοῦ εἰς τὸ βεβαιῶσαι τὰς ἐπαγγελίας τῶν
patrum. Gentes autem super misericordia honorare
πατέρων. τὰ δὲ ἔθνη ὑπὲρ ἐλέους δοξάσαι